

водица подъ воденица. Видѣла я баба и ка-
зала дѣдѣ. Зела баба *фурчина*, а на дѣда
кичина, та я удри по *трѣтачина*. А она *лѣ-
теячи и прѣдеечи* прѣко цѣрно море, зарж-
чала и поржчала да ѣ прати дѣда лѣкъ,
Дѣда рекълъ: кога и пратя лѣкъ, тогава
она да види вѣкъ. (кликайте: аминъ!)

Овач парица мѣдена, ако ли е сребърна,
дѣца си играли съ сребро и злато по буу
нище . . . Ако ли е прѣвена, црѣвени му
двори и обори, та нѣмало дѣка говеда да
му станатъ: Земалъ дѣда *кичина*, а на ба-
ба *фурчина*, та ги некарали у планина.
Тамъ лѣтували и презимували, на пролѣтъ
ги докарѣли: по сѣка крава и теленце, а по
бик' о двѣ — Дайте едно баби и едно дѣди.
(кликайте: аминъ.)

Овая *грудка* сиренѣе, колко прешла моги-
ли, толко далъ Господъ домакину кобили;
колко прешла рѣтлини, толко — волини
колко по планина *бѣлуци*, толкоу домакин;
бюлюци. (кликайте: аминъ.)